

Arrest

nr. 216 434 van 7 februari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 maart 2016 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 november 2018.

Gelet op de beschikking van 14 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 24 oktober 2018 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking luidt meer bepaald als volgt:

“Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekster eerder op 25 oktober 2015 een inreisverbod van drie jaar werd opgelegd. Uit het administratief dossier en de eigen databank van de Raad blijkt niet dat verzoekster een beroep heeft ingediend tegen dit inreisverbod, zodat dit besluit definitief is geworden. Uit het arrest Ouhrami van het Hof van Justitie van 26 juli 2017 volgt dat een inreisverbod pas ingaat vanaf de datum waarop de betrokkene het grondgebied van de lidstaten heeft verlaten (HvJ, 26 juli 2017, Ouhrami, C-225/16, punten 42 tot en met 53). Er zijn geen indicaties dat verzoekster het grondgebied van de Schengenzone verlaten heeft. Nu bij een eventuele vernietiging van de huidige bestreden beslissing tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies) verzoekster nog steeds onder definitief inreisverbod van drie jaar staat, lijkt zij niet over het wettelijk vereiste belang te beschikken bij haar beroep. Inreisverboden lijken niet cumulatief te kunnen worden opgelegd.”

1.3. Verzoekster richt op 6 november 2018 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3, van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd, dan hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2, van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 24 januari 2019 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking van 24 oktober 2018 die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De advocaat van de verzoekende partij volhardt in de gevraagde vernietiging van de bestreden beslissing, waarbij hij erop wijst dat de onmogelijkheid van een cumulatie van inreisverboden niet in de wet staat. De advocaat van de verwerende partij sluit zich aan bij de inhoud van de beschikking.”*

1.5. In de Vreemdelingenwet kan nergens gelezen worden dat inreisverboden cumulatief kunnen worden opgelegd. Verweerder verklaart zich ter terechtzitting akkoord met de inhoud van de bestreden beschikking en is dus eveneens van oordeel dat inreisverboden niet cumulatief kunnen worden opgelegd. Huidig inreisverbod kan derhalve geenszins worden aangegrepen om verzoekster een inreisverbod van in totaal zes jaar op te leggen. De inhoud van de bestreden beschikking blijft dan ook overeind.

Het beroep is bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang onontvankelijk. Er is dan ook geen reden om uitspraak te doen over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen, om een andere reden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA